

Full diocesà

16 d'octubre del 2016

p4 – Trobada Diocesana de Vida Creixent

p4 – Recordem i col·laborem amb el Projecte "Fratello"

Domund 2016: «Surt de la teva terra»

Aquest és el lema de la Jornada Mundial de les Missions, que se celebrarà diumenge vinent, 23 d'octubre, dia en què l'Església convida a resar pels missioners i demana la col·laboració econòmica de tots perquè puguin dur a terme la seva labor, que, en la majoria dels casos, es desenvolupa en països pobres.

Tarragona ha estat la tercera ciutat espanyola elegida com a seu del Domund, després de Madrid i Sevilla, coincidint amb el 90è aniversari de les Obres Missionals Pontifícies, fundades pel papa Pius XI l'any 1926.

Són diversos els actes que s'han organitzat, amb el suport dels bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense, per a donar a conèixer la història del Domund a Tarragona i la

labor dels missioners enviats a tot el món per les seves esglésies locals. Conferències, exposicions, vetlles d'oració o espais d'intercanvi d'experiències han estat alguns dels actes programats per a aquests dies. En l'exposició que hi ha hagut al seminari de Tarragona, titulada «Domund, al descobert», hi havia un espai central dedicat a la labor dels cinc-cents missioners catalans.

Per a ahir dissabte estava previst que a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona tingués lloc el pregó del Domund, a càrrec de la periodista Pilar Rahola i amb la presència de l'arquebisbe Joan Josep Omella i el cardenal Fernando Filioni, prefecte de la Congregació per a l'Evangelitització dels Pobles, que havia de presentar el llibre «L'Església a l'Iraq».

«Quan el Fill de l'home vindrà, creieu que trobarà fe a la terra?»

Diumenge XXIX de durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquells dies, els amalequites anaren a Rafidim per atacar el poble d'Israel. Moisès digué a Josuè: «Recluta homes de guerra i demà al matí surt a combatre contra els amalequites. Jo m'estaré dret dalt el turó amb la vara de Déu a la mà.» Josuè complí les ordres de Moisès i començà la batalla contra els amalequites. Moisès, Aaron i Hur pujaren dalt el turó. Mentre Moisès mantenia les mans alçades, guanyava Israel, però quan abaixava les mans per reposar, guanyaven els amalequites. A la fi les mans ja li pesaven massa per poder mantenir-les alçades. Llavors li acostaren una pedra, s'hi assegú, i Aaron i Hur, un a cada banda, li aguantaven les mans. Així pogué mantenir les mans immòbils fins a la posta del sol, i Josuè derrotà els amalequites i abaté els seus homes amb l'espasa.

(17,8-13)

Salm responsorial

L'ajuda em vindrà del Senyor, que ha fet el cel i la terra.

(Salm 120)

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu

Estimat, persevera en la doctrina que has après i has acceptat amb tota confiança, recordant qui són els qui te l'han ensenyada; des de menut coneixes les sagrades Escriptures que tenen el poder de donar-te la saviesa que duu a la salvació a través de la fe en Jesucrist. Tota l'Escriptura és inspirada per Déu i és útil per ensenyar, convèncer, corregir i educar en el bé, perquè l'home de Déu sigui madur, sempre a punt per a tota obra bona. Davant de Déu i de Jesucrist, que ha de judicar els vius i els morts, i pensant en la seva manifestació i en el seu Regne, t'adverteixo formalment que proclamis la paraula de l'evangeli: insisteix en tot moment, tant si és oportú com si no ho és, mira de convèncer la gent, reprèn, anima'ls, esperant amb tota paciència, com un mestre que sap ensenyar.

(3,14-4,2)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps, Jesús deia als deixebles aquesta paràbola, per ensenyar que hem de pregar sempre, sense perdre mai l'esperança: «En una ciutat hi havia un jutge que desconeixia

tot temor de Déu i tota consideració als homes. A la mateixa ciutat hi havia una viuda que l'anava a trobar sovint i li deia: "Feu-me justícia contra aquest home que pledeja contra mi." El jutge durant molts dies no li'n feia cas, però a la fi pensà: "A mi no em diu res el temor de Déu ni la consideració als homes, però aquesta viuda és tan pesada que li hauré de fer justícia; si no, anirà venint aquí fins que no podré aguantar més".» I el Senyor digué: «Fixeu-vos què diu aquest jutge sense entranyes. ¿I vosaltres creieu que Déu, ni que esperi pacientment, no farà justícia als seus elegits que li reclamen de nit i de dia? Us asseguro que els farà justícia molt aviat. Però quan el Fill de l'home vindrà, creieu que trobarà fe a la terra?»

(18,1-8)

«Tota l'Escriptura és inspirada per Déu i és útil per a ensenyar, convèncer, corregir i educar en el bé»

El nostre auxili és el nom del Senyor, que ha fet el cel i la terra

Josep Molist i Rifà, prev.

Els amalequites vivien al sud del Nègueb, a la zona compresa entre el nord de la península aràbiga i el Sinaí, des d'on intentaven controlar les rutes de les caravanes que anaven i venien d'Egipte. El gest de Moisès durant la lluita armada es converteix en una imatge simbòlica de l'Església que prega. Però és en la paràbola de la vídua pobra on trobem la interpretació del text de l'Èxode. Els detalls de la narració ens fan veure que l'actitud de la vídua té molta força. Perquè si és capaç de convèncer un cacic frívol i indiferent a tothom, més eficaç serà davant d'Aquell que és sol·lícit perquè ens estima. D'aquesta manera, en la perspectiva de l'evangelista, l'oració constant, pacient i confiada es converteix en el signe de l'espiritualitat de l'evangeli.

L'asseveració de la vinguda del Fill de l'home indica la proximitat de la fi de l'any litúrgic. L'ordenació litúrgica del temps esdevé, d'aquesta manera, una paràbola del mateix temps de la història, mentre que la petició insistent i reiterativa típica de les formes orientals de súplica prefigura el capteniment integral del poble fidel que prega sense parar, i ho fa amb la paraula revelada, inspirada per l'Esperit Sant, estampada en les grafies dels textos sagrats, i ben aviat musicada per les comunitats cristianes. Perquè l'Església prega amb la mateixa paraula divina, des de la sortida fins a la posta del sol, sense oblidar mai aquella afirmació de sant Agustí: *Si cor non orat in vanum lingua laborat* («Si el cor no prega, la llengua treballa en va»). Tanmateix, ens cal alçar els ulls al cel i contemplar les muntanyes, perquè «l'ajuda vindrà del Senyor», com canta el salm 120.

Agenda

Lit. hores: Setmana I

17 dilluns

— Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe i màrtir (†107)
Efesis 2,1-10 / Salm 99 / Lluc 12,13-21

18 dimarts

— Sant Lluç, evangelista
2 Timoteu 4,10-17b / Salm 144 / Lluc 10,1-9

19 dimecres

— Sant Pau de la Creu, prevere (1694-1775)
— Sant Pere d'Alcàntara, prevere franciscà (1499-1562)
Efesis 3,2-12 / Salm Isaïes 12,2-3.4bcd.5.6 / Lluc 12,39-48

20 dijous

— Santa Irene, màrtir (s.VI)
— Santa Adelina, verge (†1125)
Efesis 3,14-21 / Salm 32 / Lluc 12,49-53

21 divendres

— Santa Úrsula, màrtir (s.X)
— Sant Hilarió, abat (306-371)
— Santa Griselda, verge
Efesis 4,1-6 / Salm 23 / Lluc 12,54-59

22 dissabte

— Santa Salomé
— Santa Càndida, màrtir
— Sant Joan Pau II, papa (1920-2005)
Efesis 4,7-16 / Salm 121 / Lluc 13,1-9

23 diumenge XXX de durant l'any / Cicle C

— Sant Joan de Capestrano, prevere (1385-1456)
Siràcida 35,12-14.16-18 / Salm 33 / 2 Timoteu 4,6-8.16-18 / Lluc 18,9-14

La imatge

El jutge injust i la vídua inoportuna (1864).

En una paràbola Jesús explica que una pobra vídua, a còpia d'insistència, aconsegueix que un jutge endurit li resolgui el seu plet. Per contrast, afegeix: «Creieu que Déu no farà justícia als seus elegits que la hi reclamen de nit i de dia?» Hem de pregar, doncs, sense perdre mai l'esperança, encara que Déu es faci esperar.

12a Trobada Diocesana de Vida Creixent

Josep Castellà

El dia 5 d'octubre, la vila lleidatana de Bellpuig acollí els actes de la 12a Trobada Diocesana de Vida Creixent, la qual fou presidida pel bisbe Mons. Xavier Novell, acompanyat del president diocesà de Vida Creixent, Sr. Vicenç Quinquilla, i del president Interdiocesà de Catalunya, Balears i Principat d'Andorra, Sr. Sergi Óliva.

La jornada s'inicià al matí al recinte del Pavelló Poliesportiu de Bellpuig, amb la benvinguda a les cent vuitanta persones arribades des de moltes poblacions, compartint un esmorzar de germanor. Després d'una pregària feta pel grup de Vida Creixent de Bellpuig, el Sr. Vicenç Quinquilla adreçà una salutació agraïnt la presència a la trobada. L'alcalde de Bellpuig, Sr.

Salvador Bonjoch, donà la benvinguda a la vila que els acollia, i el Sr. Sergi Óliva va significar les actives tasques dels animats grups de Vida Creixent.

Es continuà amb l'assemblea general repassant la memòria d'activitats del curs i ressaltant que són 29 grups amb 387 membres a la diòcesi solsonina, i avançant que la Trobada Interdiocesana de Catalunya tindrà lloc el maig de 2017 a Solsona. Vingué després una conferència del bisbe Xavier Novell, fent una anàlisi de l'actual problemàtica social. La trobada continuà a l'església de Sant Nicolau de Bari, amb unes explicacions sobre el mausoleu de Ramon Folch de Cardona i l'eucaristia presidida pel senyor bisbe i concelebrada per diversos preveres de la diòcesi.

L'eucaristia concelebrada, a l'església de Sant Nicolau, fou presidida pel bisbe Xavier Novell, acompanyat del rector de Bellpuig, del vicari general i altres preveres i diaques del bisbat. La trobada acabà amb un dinar de germanor

Fratello: Festival Europeu de l'Alegria i la Misericòrdia

Recordem que de l'11 al 13 de novembre tindrà lloc a Roma el Festival Europeu de l'Alegria i la Misericòrdia, convocat pel papa Francesc.

Una invitació que afecta persones que viuen la precarietat, sigui per motius d'exclusió social, soledat o altres motius. Aquestes persones aniran acompanyades d'altres persones involucrades sigui a Càritas, a altres associacions o a la mateixa parròquia.

Aquest pelegrinatge serà una ocasió per a viure tres dies de pregària, de trobades i de moments de compartir.

Aquest festival és organitzat per «Fratello», una associació que organitza esdeveniments amb i per a les persones en situació d'exclusió, en col·laboració amb les associacions que les acompanyen.

Si voleu col·laborar ho podeu fer a través del compte de La Caixa ES86-2100-0081-9601-0026-9360

Visita pastoral al santuari de Santa Maria de la Guàrdia

Montserrat Coll

El santuari de Santa Maria de la Guàrdia, al municipi de Sagàs, va celebrar la seva festa major en honor de la Mare de Déu del Roser el diumenge 2 d'octubre. El bisbe Xavier Novell va presidir la missa solemne, amb motiu de la visita pastoral que ja és a punt de finalitzar a l'arxiprestat del Llobregat. Va concelebrar el salesià P. Miquel Armengol, natural de la Guàrdia.

Va ser bonic el moment en què, després de la comunió, el bisbe Xavier va beneir, un per un, tots els nens i nenes que

hi havia a l'església i que encara no han rebut el sagrament de l'eucaristia. Per cloure la celebració es van cantar els goigs a llaor de santa Maria del Roser de la Guàrdia. A la sortida, els assistents compartiren un refrigeri i van poder saludar el bisbe i conversar-hi.

El santuari de Santa Maria de la Guàrdia es troba edificat dalt d'un turó de 750 metres, entre la vall de Merlès i la del Llobregat. Pertany al municipi de Sagàs. El temple actual data de 1698 i és d'estil renaixentista.

Celebració de Sant Francesc d'Assís a Berga

El diumenge dia 2 d'octubre es va celebrar la festa de Sant Francesc d'Assís a l'església franciscana de Berga. Va presidir l'eucaristia el franciscà P. Josep Gendrau i va concelebrar-hi Mn. Marc Majà, rector de Berga. Els fidels van poder venerar la relíquia del sant.

Aquesta celebració és una de les que es conserven durant l'any, després de la partença dels frares franciscans que el 30 de novembre de l'any 2014 s'acomadaren de Berga. D'aleshores ençà l'Associació d'Amics de l'Església de Sant Francesc de Berga, constituïda per onze laics i dos frares, vetlla per la conservació i la dinamització de l'església, amb el suport de socis i col·laboradors, les aportacions dels quals són molt importants per a mantenir el lloc. El telèfon de l'associació és el 627 730 167 i l'adreça electrònica és: amicsesglesiasantfrancescberga@yahoo.com.

Manuel González: la vida del bisbe dels sagraris abandonats

Serà canonitzat avui a Roma pel papa Francesc

Manuel González García, bisbe de Màlaga i de Palència, va ser una figura significativa i rellevant de l'Església espanyola durant la primera meitat del segle XX.

Era el quart de cinc germans i va néixer a Sevilla el 25 de febrer de 1877, en el si d'una família humil i profundament religiosa. La vivència cristiana dels seus pares i el bon exemple de sacerdots el van portar a descobrir la seva vocació. Després dels anys de formació en el Seminari de Sevilla, va rebre l'ordenació sacerdotal el 21 de setembre de 1901.

Una experiència davant l'abandó de l'Eucaristia

El 2 de febrer de 1902 va arribar a Palomares del Río (Sevilla), on havia estat enviat a predicar una missió. Allí Déu el va marcar amb la gràcia que determinaria la seva vida sacerdotal. Davant el sagrari d'aquest poble va viure una experiència singular, que significà la comprensió d'una realitat nova: l'abandó de l'Eucaristia i les seves conseqüències. Ell mateix, anys més tard, descriuria aquesta trobada fonamental en la seva vida:

«Fuíme derecho al Sagrario de la restaurada iglesia en busca de alas a mis casi caídos entusiasmos, y ¡qué Sagrario! [...] ¡Y qué esfuerzos tuvieron que hacer allí mi fe y mi valor para no volver a tomar el burro del sacristán y salir corriendo para mi casa! Allí de rodillas mi fe veía a un Jesús

tan callado, tan paciente, tan desairado, tan bueno, que me miraba, [...] posaba su mirada entre triste y suplicante, que me decía mucho y me pedía más, una mirada en la que se reflejaba todo lo triste del Evangelio: lo triste del no había para ellos posada en Belén, lo triste de aquellas palabras del mendigo Lázaro pidiendo las migajas sobrantes de la mesa de Epulón, lo triste de la traición de Judas, de la negación de Pedro, de la bofetada del soldado, de los salivazos del pretorio, del abandono de todos.»

Les Maries dels Sagraris

En 1905 fou destinat a San Pedro de Huelva, on va trobar una situació de notable indiferència religiosa. Tanmateix, la flama que es va encendre davant el sagrari de Palomares del Río continuava viva i el 4 de març de 1910, davant un grup de fidels col·laboradores en la seva activitat apostòlica, va vessar el gran anhel del seu cor. Així ho explicava ell mateix:

«Permitidme que yo, que invoco muchas veces la solicitud de vuestra caridad en favor de los niños pobres y de todos los pobres abandonados, invoque hoy vuestra atención y vuestra cooperación en favor del más abandonado de todos los pobres: el Santísimo Sacramento. [...] Os pido una limosna de cariño para Jesucristo Sacramentado.» Així va néixer l'obra de les Maries dels Sagraris.

La Família Eucarística Reparadora

Don Manuel va penetrar en el misteri de l'abandó de l'Eucaristia, així com en les seves conseqüències, i va consagrar tota la seva vida a lluitar contra aquest mal a través d'una acció essencialment eucarística. No pogué guardar per a si allò que removia el més profund del seu ésser i va saber plasmar la seva experiència i la missió que en brollava en un nou vocable: «eucaristitzar». Així el defineix: «acercar a todos a la Eucaristía y meterlos dentro del Corazón de Jesús que allí palpita por ellos, para que vivan la vida que de Él brota». De tots aquests anhels va néixer la Família Eucarística Reparadora, que, a més de les Maries dels Sagraris, és formada pels Deixebles de Sant Joan (1910), els Missioners Eucarístics Diocesans (1918), les Missioneres Eucarístiques de Natzaret (1921), la Institució de Missioneres Eucarístiques Seglars (1933), la Reparació Infantil Eucarística (1934) i la Joventut Eucarística Reparadora (1940). Aquestes institucions estan esteses actualment per Espanya, Ità-

lia i alguns països de Llatinoamèrica.

Bisbe de Màlaga i Palència

El lliurament generós de Don Manuel va ser, sens dubte, el motiu de la confiança que el Papa diposità en ell, nomenant-lo bisbe de Màlaga en 1916. Aquí es va dedicar de manera especial a la formació dels sacerdots. Per a ells va emprendre la construcció d'un nou seminari que reunís les condicions per a una bona formació. En 1931, amb l'arribada de la República a Espanya, la seva situació es torna delicada, li incendien el palau episcopal i es trasllada a Gibraltar per no posar en perill la vida dels qui l'acullen. Des de 1932 regeix la seva diòcesi des de Madrid, i en 1935 és nomenat bisbe de Palència. Va morir el 4 de gener de 1940 i va ser enterrat a la catedral de Palència, on podem llegir l'epitafi que ell mateix va escriure: «Pido ser enterrado junto a un Sagrario, para que mis huesos, después de muerto, como mi lengua y mi pluma en vida, estén siempre diciendo a los que pasen: ¡Ahí está Jesús! ¡Ahí está! ¡No lo dejéis abandonado!»

El llibre**El secuestro de Pío XII. La conspiración de Hitler**

Mario Dal Bello

Editorial Ciudad Nueva.

L'agost de 1942, en una gran estufa, cremen uns papers plens d'apunts. Els ha escrit Pius XII amb lletra petita. Aquells dies en els palaus vaticans es fan desaparèixer o es guarden curosament altres documents. Per Roma circula una veu cada vegada més insistent: Adolf Hitler està planejant envair la ciutat del Vaticà i arrestar el Papa. Cal preparar-se per al pitjor. Una suggestiva narració dels fets dramàtics de la II Guerra Mundial a través dels ulls de Pius XII i del seu antagonista, Adolf Hitler, amb un estil que suma una sòlida reconstrucció històrica amb el magnetisme del relat. Dal Bello, periodista i docent de literatura, ha pogut accedir a l'Arxiu Secret Vaticà. I fruit de la seva investigació és aquesta crònica que es llegeix com una novel·la i que aclareix fets històrics encara poc coneguts.

Surt de la teva terra!

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Diumenge vinent, dia 23, és el DOMUND. El diumenge missioner per excel·lència compleix noranta anys d'història. Tots tenim ben present aquesta jornada de pregària i d'ajuda econòmica a favor del treball dels missioners.

Cada any, els promotors d'aquesta jornada ens ofereixen cartells, estampes, materials litúrgics i escolars. Els darrers anys també ofereixen vídeos breus que es poden compartir a través de les xarxes socials. Totes aquestes eines són una ajuda per a valorar i col·laborar amb el treball dels cinc-cents missioners catalans i tants milers d'arreu que han sortit de la seva terra, no pas per guanyar-se millor la vida, sinó per viure enmig dels més pobres i portar-los la bona notícia de l'Evangelí.

Enguany, entre els materials disponibles, us invito a veure un vídeo molt breu: «¿Qué hace Dios por los que sufren?» Resumeix allò més important d'aquesta jornada: preguntar-nos si Déu ens crida a la missió *ad gentes*.

Amb molta traça, descriu l'arribada d'un missioner a la seva nova missió. Mentre desfà la maleta, treu un quadre que li porta a la memòria el dia que va sentir la crida. El vídeo ens hi transporta i mostra un noi que demana a la seva àvia, mentre ella pinta el quadre, qui ha creat totes les coses i per a què han estat creades. La resposta que rep és que tot és obra de Déu i tot ha estat fet per a la nostra felicitat. Ell no s'atura i li posa una pregunta difícil: «Si això és així, per què hi ha tanta gent que sofreix i per què Déu no fa res per eliminar el sofriment?» No us l'acabo d'explicar perquè vosaltres mateixos el mireu i entengueu què hi ha al darrere d'una vocació missionera.

Molts dels nostres missioners s'han fet grans, ja s'han jubilat i en alguns casos retornen a casa. Els nostres Domunds s'estan quedant sense rostres propers i coneguts.

Però jo somnio que dintre d'uns anys torni a tenir molts rostres: sobretot de laics i famílies. Estic segur que ben aviat passarà a molts el que veureu en aquest vídeo que us acabo de recomanar. Somnio que la primavera missionera que vivim endins, en les nostres parròquies, ben aviat sortirà enfora. Primer, perquè Déu cridarà alguns de nosaltres a sortir de la nostra terra. Després, perquè Déu ens empenyerà, com a Església diocesana, a assumir alguna missió de l'Àfrica o de l'Àsia. Demanem-ho especialment aquesta setmana i diumenge vinent, mentre mirem a la web o a la xarxa aquest vídeo i l'ensenyem als nostres fills i néts!

